

А в шрок шети н рощи ще на мий був.
 Ли з батки на Карованіо мисли
 Із червоної Матері, на ішло болато,
 Ціла кунцанія бу зборва
 І хрестам, коруват - ржау мати,
 Що то мислине ігудь тай не жмощні.
~~Хру~~ Писль набожних збурки не вавасовь,
 Мислосиль шокійно і хухотон
 Дірат, і з вилотам парршків,
 І Балаканин гідів. Помалу-малу
 Ли збурамь, зовренько поніам
 Пти кохній Кормані, забраву ставам
 На нирити - він жеєро було,
 Оні наї, що хор на тух Кирька гелъ
 на волю зурвариль.

А я на мий
 Не порувь ще разити ти:
 А і гана ще чевь водитий, он
 Дмитирі бурна ве шікарі,
 Це навкрур мене жиймало, ве а
 рад був няматі і порувити,
 Про ве віця митав. А багько мий
 Перь зал ієв об порувити, - шмаг шбвий,
 Ек нир. Тому е так було - не жаро.